

RZECZNIKOW (1) ai

Teksty nie oznaczają é oraz ó; e prawdopodobnie jasne (tak w 1. rzecznik); w formie złożonej o prawdopodobnie jasne (tak w -owy).

sg m N rzecznik(o)w. ◊ [pl G rzecznikowych.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Przymiotnik od „1. rzecznik” ‘pełnomocnik strony w procesie’: Tak iście czałem iężik [!] rzecznikow niemocen bywa, ależ go trzeba pobzrękiem [!] vzdrowić. Bo v rzecznikow nie tilko iefth mowienie ale też y milczenie przedayne. BielŻyw 62; [Ale iż tego [odmieniania słów swego prokuratora, tj. rzecznika] ludzie Sáfkiego práwá czynić niepowinni/ przeto też ták długiego czału [tj. 3 dni]/ iáko támci do wfteczenia słow rzecznikowych niemáią. SzczerbSpecSax 378 (Linde)].

Cf RZECZNICZY